

vse kar so jim liberalci govorili, odločno zavrgli. Po kratkih urah so liberalci p te pobrali.

Na Ogerskem še vedno pritiska huda suša in razsaja kolera. Letos je že ondi 60.000 ljudi pobrala.

Dunajsko razstavo bodo, kakor se pravi poprej sklenoli, kakor je s prva bilo namenjeno.

Vnanje države. Laška dežela, ima letos toliko dače, da še nikdar tako — in vendar si morajo zopet 170 milijonov lir izposoditi.

Na Francoskem se zdaj veselijo ne samo, da bodo imeli bogato vinsko trgatve, da bodo kmalu Prusev popolno rešeni, ampak tudi, da se katoliška vera, in krščanski red vedno bolj utrdujeta. Brezštevilne procesije molijo in prosijo Boga, naj ohrani, blagoslovi lepo, katoliško Francijo.

Na Španskem so Karlisti te dni večkrat stepili republikance. Vendar mesta Bilbao niso mogli vzeti zaradi pomanjkanja topov. Sicer pa njihov število vedno bolj naraša. Ali tudi republikanci se orožajo. Mislijo kmalu 170.000 mož na noge postaviti.

Iz Turškega nam prihajajo žalostni glasi. V nam sosedni Bosniji so tamošnji Turki začeli Kristjane ubijati, njihovo premoženje ropati, hiše požigati. Veliko jih je deželo zapustilo. Pribežali so čez Savo k nam na Avstrijsko. Podali so se potem k našem cesarji in ga za pomoč prosili zoper svoje nasilnike.

Med tem je pa turški sultan pri sebi imel perzijanskega kralja in mu sijajno streči dal. Ta se ravno zdaj vrača čez Rusko domu v svojo deželo.

V Japanskem, ki je še daleč za Kitajskem na morji, so zdaj ustavili hudo preganjanje Kristjanov, katero je mnogo let trpelo. Veliko ti-soč Kristjanov je bilo iz ječ in rud, kder so morali delati, izpuščenih.

Razne stvari.

(Iz Maribora) pozvemo iz celó zanesljivega vira, da so svetli cesar dovolili, da smejo škofje tudi take bogoslovce, ki so bili pred vstopom v duhovnico v vojake vzeti, po dovršenih šolah v mešnike posvetiti, ker se po posvečenju ne bodo več klicali v djansko vojaško službo.

(Za novo sodnijo) v Mariboru se je nakupila lepa Šmidererjeva hiša v graškem predmestju za 174.000 gld. in se takoj izplačala.

(Iz Konjic) se nam piše, da je na čast cesarjevega rojst. dne sklican zbor kat. polit. društva sijajno bil obhajan. Veliko zadovoljnost je vzbudil vrli govor o zgodovini Slovencev. Poroča se nam tudi, da se je ondi že veliko nove pšenice prodalo po 7 gl. 40 kr. Zrnja je malo — slame obilo.

(200 gold. srebra) prejme od ministra notranjih zadev, kdor najde umorivca rajnega Blaža Cvenk-a iz Sladkegore.

(Iz gornje savinske doline) poizvemo iz jako

cenjenega dopisa, da se ondi klati nek mokroušesen mladič, ki čuje na ime: Stifitar, ka-li? To človeče lazi od krème do krème in pobira abotne kvante, katere „Sl. Narodu“ pošilja, ki takoj napravi: izvirni dopis. No, čestitamo!

(Mariborska okolica) ima letos nekoliko sadu in ga drago prodaja. Štrtinjak jabelk po 20 fl., sliv pa po 25 — 28 fl.

(Na Dunaji) je cena pšenice: 8 gld., rži 6 gld. 50 kr., ječmena 4 gld. 20 kr., koruze: 5 gld. 10 kr., — V Pešti velja pšenica: 7 gld. 50 kr., rž 5 gld. 80 kr., ječmen 3 gld. 40 kr., koruza 4 gld. 25 kr., — V Graci: pšenica: 8 gld. 19 kr., rž 4 gld. 24 kr., ječmen 3 gld. 60 kr., koruza 3 gld. 83 kr., — V Ljubljani: pšenica: 7 gld. 80 kr., rž 4 gld. 73 kr., ječmen 3 gld. 60 kr., koruza 3 gld. 90 kr.

(Mahrenberški učitelj) g. Köhl je izredno dobil od dež. odbora osebno zboljšanje plače za 60 gld. na leto.

(G. Jan. Koprivnik) je dobil službo 2. učitelja na vinorejski šoli v Mariboru. Vendar enkrat — Slovenec.

(Sl. bistrički) okrajni zastop je štajerski deželi dolžen 2125 fl. Obrok je že davno dotekel — vendar v okrajni bistriški kasi ni denarjev.

(Novi živino-zdravniki) so od dež. odbora postavljeni: g. Frane Reidinger v Celji, g. Jan. Wagner v Slov. Gradci, in g. Fr. Zorina v Ljutomeru.

(Veržajska srenja) je nekaj zajezenja pri Muri prevzela na svoje stroške. Zdaj pa nekteri podvzetniki srenjo tožijo, ker jih ni izplačala. Vsled tega so se po sodnji zarubili srenjski dohodki.

(Ptujskemu mestu) je deželno šolsko svetovalstvo odgovorilo, da ni voljno pri vladi podpirati predlog, naj bi se realna gimnazija na državne stroške razširila. Potem takem bo zopet dežela sama to stoititi morala.

(Potres) je bil v nedeljo 24. avg. v Ptuj; zemlja se je 2 krat hudo stresla. Kaj takega tukaj živa duša ne pomni.

(Na mariborski realki) je zraven g. ravnatelja učilo še 10 učiteljev. Učencev je bilo vseh 165 in sicer: 132 Nemcev, 25 Slovencev, 2 Srba, 3 Hrvati, 2 Madžari in eden Lah. — Po veri je bilo 161 katoličanov, 2 staroverca in 2 juda. Izmed teh učencev je bilo 11 odličnikov, 9 pa jih je dobilo prvi red, ostalih 52 dvojke in trojke. Novo šolsko leto se prične 1. oktobra in sicer že v novem in krasnem poslopju na Tapajnar-jovem trgu.

(Velik. Nedeljčane) zopet nekdo v „Sl. Narodu“ z blatom pometa in s prav smešnimi lažmi krmi. Vidi se pa, da se mora Narodovcem že hudo goditi, sicer bi bolj mirni, pametni dostojni bili. Delajo, kakor da bi pijani bili. — Kaj čuda ako same psolve od sebe dajajo? Naša pravična reč bo pa tem hitreje zmagala.

(Naj blišnji semnji) bodo 29. avgusta. Na Muti — v Žalcu — v Vračah pri cerkvi sv. Filipa — v Poličanah — 30. avgusta, pri št. Ilu v

Slov. gorica — na Hajdini — pri Št. Ilu pri Turjaku — v Planini. — 1. septembra pri Št. Ilu pri Šostanji — v Kamci — v Mozirji — na Tinskem in na Blavici. 2. septembra pri sv. Bolfanku v Slov. gorica. —

(Iz sv. Mohora) se nam piše, da se ondi klati človeče z imenom A. Petek, doma od sv. Barbare pri Vurbergi, ter „Sl. Tednik“ ljudem ponuja. Dotične gospodje storimo pozorne. Takega postopaka pognati, naj pojde liberalcem orgelje popravljati. —

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Prestavljeni so gg. kaplani: Kunce Janez v Celje III. — Košar Matija k Vsem Svetim; — Fraz Jožef, starj., k sv. Benediktu; — Šket Martin k Novi štifi pri Ptui; — Rodošek Anton v Reichenburg I.; — Lenart Janez v Ročico; — Propst Jožef v Šmarje I.; — Galun Juri k sv. Kungerti na Pohorji; — Polak Franc v zgornjo Poljskavo; — Gostenčnik Peter v Šmartino pri Ptui; — Strašek Mihael v Črešnici; — Sorglehner Jožef v Šmartin pri slov. Gradci I.; — Canjker Jakob v Š. Janž na dr. polji; — Kelemina Matija k Veliki nedelji; — Čilenšek Blaz na Vransko II.; — Hernah Jožef v Dramlje. — Na novo so vmesteni gg. Fischer Anton v Sulcbah; — Frece Matija v Ulinje; — Jurkovič Martin v Marenberg; — Satler Jožef v Vitanje II.; — Smole Jakob v š. Rupert pri Laškem; — Verk Henrik k sv. Fračišku; — Vtičar Juri v Kalobje. — Umrli je č. g. Veble Martin, župnik, 24. t. m. v 74. letu starosti. Fara Kapele pri Brežicah je razpisana do 7. oktobra.

(„Slov. Narodu.“) Prišedši domu iz Koroškega zveč, kako silno strastno „Nar.“ v štev. 176, dne 1. avg. mojo osobo in moj duhovni stan napada in psuje. Očita mi „podkupljivost“, ker sem „edini med slovenskimi uredniki vzel 5 akcij od banke Slovenije za to, da sem ta institut vedno hvalisal.“ Zato je po „Nar.“ mislih „nesramnost“ bila, da je „Gosp.“ razglasil notico o neki zvezi dra. Vošnjaka z graškim „Volksbildungs-Vereinom“, kateri mu je za izdavanje „Tednika“ bajž denarne in duševne podpore ponudil.

Ako je vselej britko, zoper osobne napade se braniti, je to še posebno tačas, kadar gre človeku za dobro ime, kakor v tem slučaju. No storiti sem vendar to dolžen, ne zaradi „Naroda“, kajti njegova psovanja zamorejo človeku le škodovati v očeh onih „mladih“, ki so isto tako žolčasti, kakor nja chef-redaktor, braniti se moram le zaradi onih, ki so psovanja v „Nar.“ brali, mojega pojasnila v „Gosp.“ štev. 5., dne 30. januarja t. l., pa menda ne.

Kar zadeva dr. Vošnjakovo stvar, je medčasni g. urednik „Gosp.“ drage volje sprejel Vošnjakov popravek ker se kaže, da stvar ni zadošči pojasnjena.

Kar pa zadeva osramotenje mojega značaja,

moram „Narodu“ naravnost povedati, da se njemu nikdar posrečilo ne bo, meni pred svetom dobro ime podkopati. „Od komara nema straha“, veli hrvatska prislovica. S 5 akcijami pa tako-le stoji: Res da sem jih „edini med slov. uredniki“ dobil, ker sem za čas, ko se je banka med vednim nasprotovanjem in hujskanjem „Naroda“ snovala, edini za koristno stvar v časniku delal, kakor n. pr. gosp. dr. Zarnik, „Narodov“ „najčistejši značaj“, s svojo krepko besedo. Storil sem to, ker je vsekako bolj častno za Slovence, ako imamo domačo zavarovalnico ter nam denar v domovini ostaja, kakor pa da ga dajemo tujcem, ki se nam smeje, in bi se bili smejali še bolj, ko bi vsled „Narodovega“ hujskanja banka se ne bila mogla ustanoviti. —

Pa ne samo s peresom, delal sem tudi z denarjem, ter sem eden med prvimi delničarji 6 akcij podpisal in pošteno plačal. Da sem stvar res uspešno podpiral, spričal mi je letos spomladi g. dr. Zarnik v Ljubljani, rekoč: „Vam se ima banka „Slovenija“ baram za polovico oddanih delnic zahvaliti.“ To je pač živ dokaz zaupanja, ki ga „Gospodar“ v narodu ima. In da je zaupanje tudi v tej stvari celó opravičeno, kaže bankino napredovanje, o katerem govorim ob koncu. Sem mar vse to delal iz sebičnosti? Brez takto ravnanje „Naroda“ je oviralo stvar tako, da bi ves trud bil skoro po vodi splaval, ako ne bi bila zagrebška eskomptna banka pod silno ugodnimi pogoji zagotovila sprejeti vse akcije, katerih po naravni poti oddati ne moremo. Je mar tudi zagrebško banko kdo „podkupil“, da je toliko storila za „Slovenijo“?

V tacih razmerah, ko je silno dvomljivo bilo, bode li 3000 akcij, za ustanovljenje potrebnih, se moglo spečati, ni bilo mogoče kakenga odškodovanja za trud pričakovati, kakor meni tudi nikdar ne gre za osobne koristi, ako v javnosti kaj delam. Kdor je na Slovenskem koristolovec, se mora potuknoti in javnega delovanja naroda na korist skrbno izogibati, potem mu gre nja „geschäft.“ Ko je po vzajemnem trudu 3000 delnic že zagotovljenih bilo, dobim nenadoma početkom julija 1872 od ravnateljstva banke, vsled sklepa od 28. junija, „za uspešno in zaslužno delovanje gledé banke Sl. 5 delnic.“ — Je-li to „podkupljenje“, če se komu za pošteno, nesebično delovanje slednjič, ko se stvar srečno obnese, z malim darom hvaležnost skaže? Je li on „podkupljiv“, ki se za dobro stvar poganja, o kateri se pa ne ve, bode li obveljala ali ne? Če je to podkupljenje bilo, se je tega tudi g. dr. Zarnik kriv storil, ki je tačas v bankinem ravnateljstvu bil. Da me „Nar.“ „schelma“ več psoval ne bo, mu povem še to, da sem, poznajoč grodo zavirljivost malenkostnih dušic, delnice hotel vrniti ravnateljstvu, da se mi je pa odgovorilo prav pomirljivo in reklo, da so delnice že vkujižene. Tako sem stvar pustil v svesti si, da pre-

vzamem prav za prav novo dolžnost doplačevanja na delnice, ako to denes ali jutre občni zbor sklene.

Naj sodi zdaj svet, ali ni pravo farizejsko spodtikanje, ako se mi ovih 5 akcij očita kot „podkupljivost!“

Ali mi „Nar.“ veruje to ali ne, rečem vendar, da še toliko zmorem, da bi ovih 5 akcij lahko izplačal. Da bi pa sl. ravnateljstvo, ki spoštuje ednoglasni sklep prejšnjega ravnateljstva, ki se je v soglasji z g. dr. Zarnikom za moj trud hvaležno skazati hotelo, moj čin kot nesposobnost smatralo, to čutim živo najbolj jaz, z menoj pa tudi vsak človek, ki ima zdrave pojmove o spodobnosti. Da bode vredništvo „Naroda“ še bolj trezno sodilo ter se s „podkupljivostjo“ ne otepalo, naj vpraša g. dra. Zarnika, ki mu bode povedal, da je tudi on z drugimi ravnatelji večkrat potrdil sklep, vsled kterega se je za razglašanje banko zadevajajočih člankov v Dunajskih in drugih nemških listih, honorar plačati moral, kakor so ga dotična uredništva določile; menda tudi dr. Zarnikovega spisa „Laibacherica“ zastonj v svoje predale vzela ni. Veliki razložek je pa ta, da sem jaz delal za blagor banke brez vsega upanja kake nagrade, v tem ko drugi listi ne storé ničesar v korist našemu društvu brez dobre plače. —

Da banka kljub vsemu hujskanju mršavih sebičnikov dobro napreduje, kaže naslednji razgled, ki nam je došel od ravnateljstva. Dnevni izkaz od 16. avg. 1873 kaže v oddelku zavarovanja proti ognju 215.998 gld. 51 kr. čiste zavarovnine. Tudi v oddelku zavarovanja na življenje itd. se vidi ugoden vspeh, ker je par mesecev sem zavarovanega kapitala 1.270.000 gld. — Odškodnine pri požarih je v celem letu bankega delovanja le samo za 7920 gld. dozdaj, tako, da smemo res o sreči govoriti. —

V Mariboru dne 23. avg. 1873.

Dr. Jož. Ulaša,
po „Naroda“ krščen „božji hlapec.“

Tržna cena pretekli teden	V Mari- boru	V Ptaju	V Celju	V Varaž- dinu
	fl. k.	fl. k.	fl. k.	fl. k.
Pšenice vagan	7 60	6 70	7 —	6 80
Rži	4 90	4 45	4 50	4 65
Ječmena	3 90	3 50	3 50	3 20
Ovsa	1 70	1 50	2 10	1 85
Turšice (koruze) vagan . .	4 90	4 50	4 20	4 55
Ajde	4 10	3 80	4 50	3 40
Prosa	4 10	4 —	4 20	3 74
Krompirja	2 —	1 80	3 —	2 50
Sena cent . .	1 50	1 60	1 —	1 —
Slame (v šopkih)	1 20	1 40	— 65	1 20
„ za steljo	1 —	1 10	— 60	— 90
Govedine funt	— 32	— 32	— 32	— 22
Teletine	— 30	— 30	— 32	— 23
Svinjetine	— 34	— 30	— 32	— 30
Slanine	— 36	— 30	— 44	— 36

Najnovejši kurzi na Dunaju.

	fl	kr
Zedinjeni drž. dolg (100 gl.) 4 gld. 20 kr. % . .	70	60
Upne (kreditne) srečke po 100 gl. prvotne vred- nosti, brez obresti, pa s 4kratnim srečkanjem . .	174	—
Ažjo srebra	105	—
„ zlata	5	35

Loterijne številke:

V G. adca 23. avgusta 1873: 44 69 76 49 79.

Prihodnje srečkanje: 6. septembra.

 Denežnje številke „Sl. Gosp.“ smo 100 iztisov več dali natisniti. Dobivajo se po 5 kr. pri opravištvu. Sezite po njej gg. iz celjskega volilnega okroga.

2—2 Naznanilo.

Dovoljujem si p. n. občinstvu naznaniti, da sem poleg svoje zdanje štacune tudi štacuno na oglu **grof Brandisovega grada** prevzel, v kateri bom poleg vsakovrstnega specerij-skega blaga tudi vse sorte barve, suhe in oljate, lake, firneže, vse sorte peštanske paromlinske mo-ke, navadni in papirni (paprika-) špeh, maslo in zaseko, salame, sir, vse sorte vinska in slivna žga-nja, sladke in grenke baže tekočine, rozolijo, spi-rit, graški suhor v vseh sortah i. t. d. imel, in po moji že navadno nizki ceni prodajal.

Maribor, 15. avgusta 1873.

M. Berdajs.

Prodaja.

**Pečolovo posestvo na Gradiču v Slo-
vengraškem okraju**, katero znaša 152 oral, 1094□ sežnjev, ter daje 163 gld. 34¹/₄ kr. v srebru čistega dohodka, se prodaja prsto-voljno, in to s premakljivim blagom vred ali brez-anj.

Cena mu je 6000 gld., blagó pa in živina se po pogodbi proda.

Pogodbe za plačevanje so ugodne. Poy-praša se pri gosp. notarju **Hofrichter-ju** v **Slovengradcu**.
1—3

Mlad fant,

kateri je vsaj 2 leti spodnje realke z dobrim vspehom dovršil, slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožen, 14—15 let star, močne, zdrave narave, se sprejme v specerijski štacuni

M. Berdajs-a
v Mariboru.

3—3